

Het Marcus-evangelie is het kortste evangelie en ook het oudste.

Het werd opgetekend rond 70 na Christus. Het is geen roman, maar bij de ontmoeting tussen de tekst en de lezer, laat dit evangelie zich lezen als een roman.

Geert beschouwt het Marcus-evangelie als een spannend verhaal, dat een geheim bevat over Jezus (“Marcus code”).

Door de vertelwijze van Marcus wordt de lezer, in zijn zoektocht naar Jezus gestuurd, en daarbij ontdekt de lezer (hopelijk) dat de theorie van geloven minder centraal staat dan de geloofsbeleving.

Door zijn vertelstijl leert Marcus de lezer tevens dat hij/zij “bevrijd” kan worden door met de ogen van de ander te kijken.

Lezen is nodig om tot kennis van de wereld en jezelf te komen. In literatuur in 't algemeen kunnen wij anderen ontmoeten.

Maar als je iets zegt (of schrijft), zeg je ook (veel) niet! M.a.w. het laatste woord is nooit gezegd.

Treffend is, dat in het Marcus evangelie bijvoorbeeld vaak het woord “zwijgen” voorkomt. De Farizeeërs zwijgen, de vrouwen zwijgen, Jezus zwijgt....

Het zwijgen zet ons aan tot denken.

Wat zou Jezus gedacht hebben? Wat zou Hij in het zand geschreven hebben in het verhaal van de overspelige vrouw? Nog belangrijker: welk zou de juiste handeling zijn geweest?

Marcus staat voor orthopraxie, juist handelen, veel meer dan –met woorden zeggen - hoe het moet. (orthodoxie)

Hetgeen Marcus bijzonder duidelijk maakt is het toenemend onbegrip van de apostelen met name wat betreft het onderscheid tussen woord en daad van hun Meester.

Terwijl de parabels voor velen duidelijkheid brengen, hebben de discipelen nood aan bijkomende uitleg, zeg maar privélessen. Zelfs dan nog begrijpen ze Jezus niet.

En er is niet alleen hun onbegrip, maar later zelfs verloochening, verraad en zich verlaten voelen van Jezus.

En wat doet de lezer van het Marcus verhaal? Welke weg volgt hij/zij? In welke mate begrijpen wij Jezus' boodschap en volgen wij zijn voorbeeld?

Het is duidelijk dat Marcus een evangelie verhaal geschreven heeft voor “de lezer” m.a.w. ook voor ons vandaag en als lezer zitten wij in een bevoorrechte positie. Immers, de personages uit zijn verhaal weten niet wat hij geschreven heeft (want ze waren er toen niet meer) maar de lezer heeft wel kennis hiervan. Dankzij Marcus kunnen wij te weten komen wie Jezus is. Hierdoor kan de lezer zich ook een “oordeel” vormen.

Terwijl de evangelist Mattheus spreekt over het Rijk der Hemelen, brengt Marcus een belangrijke nuance aan. Hij heeft het over ‘het Rijk Gods’ en brengt aldus Gods’ Rijk dichterbij de mens: “Bekeert U en gelooft in de Blijde Boodschap”(geluk). Weeral doen, handelen i.p.v. zich alleen maar van een woorddienst te bedienen.

‘Het Rijk Gods’ is nabij, betekent dat het begonnen is! Het evangelie geldt evenzeer voor vandaag., het moet verdergezet worden, het werk is niet af.

Geert gaf ook nog interessante bruikbare tips voor onze vieringen: naast mogelijke thema's, drukte hij de wens uit dat het evangelie best wordt voorgedragen met de nodige gebaren, mimiek en intonatie: dan krijgt het woord volheid, levenskracht, warmte, meer overtuiging...

Geert heeft echter nog veel meer gezegd en verteld, maar heeft ook veel niet gezegd.

Aan ons om die "hiaten" op een persoonlijke manier in te vullen en gestalte te geven, liefst vanuit onze eigen levenssfeer.

En dat willen wij dan ook proberen te doen in onze komende vieringen.

René